

MAKOWICA (12) *sb f*

Pierwsze a jasne; o prawdopodobnie jasne (tak w -owica).

sg G makowice (1). ◇ L makowicy (1). ◇ pl N makowice (4). ◇ G makowic (3). ◇ A makowice (2). ◇ N a. A makowice (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI i XVIII w.

1. Torebka nasienna maku, makówka (6) : OPium iefth niekthore wyłączenie albo wyprifzczenie z makowic gdi fie z wierzchu zrifuią á to fię fnich łączy *FalZioł* I 94d; Też nafienie makowe albo famy makowicze fthłuczone z oleykiem rożanym/ przylož thego na fadzel bolący *FalZioł* I 103d, I 95a, III 20c; *SienLek* 52v, 121v.

2. Architektoniczne zwieńczenie, ozdobny wierzchołek czegoś (6) :

a. Głowica kolumny; capitellum columnae, capitulum, epistylum Cn (5) : Obiedwie te mákowice ná flupy láné były [*Utrumque capitellum columnarum fusile erat*]. *Leop* 3.Reg 7/17, 3.Reg 7/18 [2 r.], 20 [2 r.].

b. Gałka na szczycie wieży (1) : Lecż naprzod wyżrzyfz nád gorámi fpice/ Z wyfokich wież złote mákowice *KlonFlis* G2.

Synonimy: 2.a. gałka, głowa, głowica, kapitel, wierzch.

Cf MAKOWKA